

Må jeg dernæst til ministeren, som først kommenterede forslaget, sige, at vi jo havde forventet, at regeringen levede op til den dagsorden, som et stort flertal her i Folketinget vedtog den 30. april 1997. Af den fremgår det:

» . . . at man med virkning fra folketingsåret 1997-98 skal lade samtlige relevante lovforslag indeholde en opgørelse af, hvor meget administrativt mer-/mindrearbejde loven og de efterfølgende regler giver virksomhederne i lighed med de erhvervsøkonomiske, miljømæssige og provenumæssige konsekvenser.«

Det ses ikke at fremgå af en række af de lovforslag, som regeringen allerede har fremlagt. Hvor er regeringens løfte blevet af? Hvordan kan det være, at regeringen ikke lever op til det dagsordensforslag, som regeringen selv stemte for?

Jeg har godt noteret mig, at regeringen her for et kvarters tid siden omdelte en redegørelse til Folketinget. Det er noget sent i forhold til den afleveringsfrist, der hedder den 1. november, men o.k., fair nok, ingen problemer i det.

Men det, der er problemer i, er, at regeringen ikke selv lever op til kravet om en erhvervsvurdering eller en administrativ vurdering af de enkelte relevante lovforslag. Det vil vi naturligvis vende tilbage til.

Ministeren vil i øvrigt ikke gå ind i en positiv behandling af det her forslag, siger han, fordi regeringen ikke vil lade sig binde. Jamen altså, jeg vil da gerne sige til ministeren – og det er også et svar til hr. Kim Behnke – at vi naturligvis udmærket kan se på pind 2, hvis det er det, det handler om. Men vores udgangspunkt er præcis det samme, som fremgår af dagsordenen af den 30. april 1997, som regeringen selv stemte for, nemlig, og nu citerer jeg:

»at man med virkning fra folketingsåret 1997-98 skal lade samtlige relevante lovforslag indeholde en opgørelse . . . « osv.

Det er faktisk den formulering, som vi er gået efter. Det er det, vi har tænkt på, da vi sagde, at man skal have en obligatorisk anvendelse af erhvervspanelet.

Må jeg så sige, at hr. Jacob Buksti jo ikke overraskende var negativ i forhold til ministerens linje, og det er der jo så ikke noget at gøre ved. Hvis regeringen absolut vil være negativ over for fornuftige tiltag i denne retning, jamen o.k., så må regeringen og regeringspartierne jo om det.

Jeg kan bare hilse og sige fra erhvervslivet – jeg skal ikke tage patent på deres synspunkter,

men alle dem, jeg har mødt, synes faktisk, at regeringspartierne med Socialdemokratiet i spidsen er meget, meget aktive til at tale om nedbringelse af de administrative byrder, men meget, meget passive, når det drejer sig om konkret handling.

Der må vi så sige til dem, at vi havde store forventninger, da vi helt tilbage til 1994-95 foreslog, at en reduktion af de administrative byrder indgik i finansloven. Det skete også, og det blev også vedtaget med tilslutning fra regeringspartiet. Vi havde da forventet og troet, at det ville bidrage til, at man så virkelig tog sagen alvorligt. Vi kan i dag konstatere, at sådan er det ikke gået.

Regeringen har ikke ønsket at tage denne sag særlig alvorligt. I hvert fald kan vi sige, at de administrative byrder, som vi selv sammen med De Konservative bad om en opgørelse over – den kom sidste år lige før jul – er på omkring 22 mia. kr. Og ikke nok med det, de er oven i købet steget år efter år.

Den 1. januar 1997 iværksatte regeringen en række belastende ordninger for vores virksomheder, og igen den 1. april, ja, så sent som lige før sommerferien skulle man absolut have gennemført loven om sikkerhed på arbejdspladsen – med en enkelt stemmes flertal, så vidt jeg husker. Det er en lov, hvis hovedsigte de fleste kan være enig i, men vi måtte tage skarp afstand fra de betydelige administrative byrder, som den medfører. Man taler om en udgift i størrelsesordenen 1 mia. kr. for denne ene lov, bl.a. fordi der en gang om året skal udfyldes en masse skemaer til en såkaldt arbejdspladsvurdering.

Hertil kommer, at 45.000 medarbejdere – det svarer til en by på størrelse med Roskilde – nu skal på sikkerhedskurser, fordi enhver virksomhed med mere end fem ansatte skal have en sikkerhedsrepræsentant. Jeg nævner ikke dette konkrete eksempel, fordi vi skal genoptage diskussionen – ikke hvert fald ikke på dette tidspunkt – men for at sige, at den lov næppe havde fået det udseende og var blevet så belastende for de mange mindre virksomheder, hvis erhvervslivets egne repræsentanter havde haft mulighed for at give deres vurdering af lovforslaget, inden det overhovedet kom til behandling her i Tinget.

Det samme kan man sige om en række andre erhvervsrelevante lovforslag f.eks. hele lovkomplekset om de grønne afgifter, CO₂ osv. Det er på den baggrund, at vi skal se dette beslut-